

9539319/12
J. GIONTINIJEVA

NE
BODI RADOVEDEN

KNJIŽNICA ZA OTROKE

95393/9/12

030829442

Ne bodi radoveden.

Videk je bil od srca dober deček. Kadar je hotel, bil je tudi jako priden in poslušen. Samó jedno veliko napako je imel. Zaradi njé so ga karali, celó kaznovali stariši in učitelji; bil je namreč od sile radoveden.

Povsodi je moral biti, hotel vse videti in slišati. Zlasti pa to, kar ga ni prav nič brigalo.

Obečal je sicer, da se poboljša, ali hitro je pozabljal svoje obljube. Časih se je celó poškodoval, vendar pa je ostal radovedni Videk.

Nekoč so podkávali konja na dvorišči očetovem. „Ne hôdi preblizu,“

svarila ga je mati. Videk pa je hotel vsekakor videti, kakó pribija kovač konju podkovo na kopito. Konj pa brcne in zadene Vidka takó silno na čelo, da se zgrudi nezavesten. Šele za nekaj časa se zopet zavé.

Koliko je obečal takrat! Ko pa so govorili nekaj dnij pozneje, da imá sosed hudega junca v hlevu, kdo se je splazil k nevarni živali? Radovedni Videk!

Ko junec ugleda dečka, razjezí se, strga se z verige in ga podere. Toliko da ne usmrtí malega rado-vednika.

Vidkovi stariši so bili jako žalostni, ker se nikakor ni hotel odvaditi svoje napake. Primeri se pa nekaj, kar ga ozdravi za vselej. Vidkov ded je bil barvar. V delavnici barvarski stoji mnogo velikih bakrenih kotlov, napolnjenih z raznimi raztopljenimi barvami. Vanje devljejo svilo, volno in druge snovi, da jih barvajo črno, modro, rdeče, zeleno, rjavo ali rmeno.

Videk je bil ravno dobil belo poletno obleko, ki se mu je podajala kar najlepše. Odpravi se k dedu, da bi šel z njim v cerkev. Bila je namreč nedelja.

Deda ne more najti précej. Išče ga po vsi hiši. Ker se posli ne menijo dosti zanj, odpravi se v barvarnico, dasi ne smé. Plazi se celó okolo barvnih kotlov in gleda vánje. Za to se ne méni, da bi utegnil zamazati obleko. Ne samó, da gleda v kotle, hoče tudi videti, kakšna barva je v njih. Zato vtika mezinec vánje. To ni bilo kàj lepó in tudi oprezno ne. Ko se pa preveč iztegne čez kotel, premahne in pade vanj.

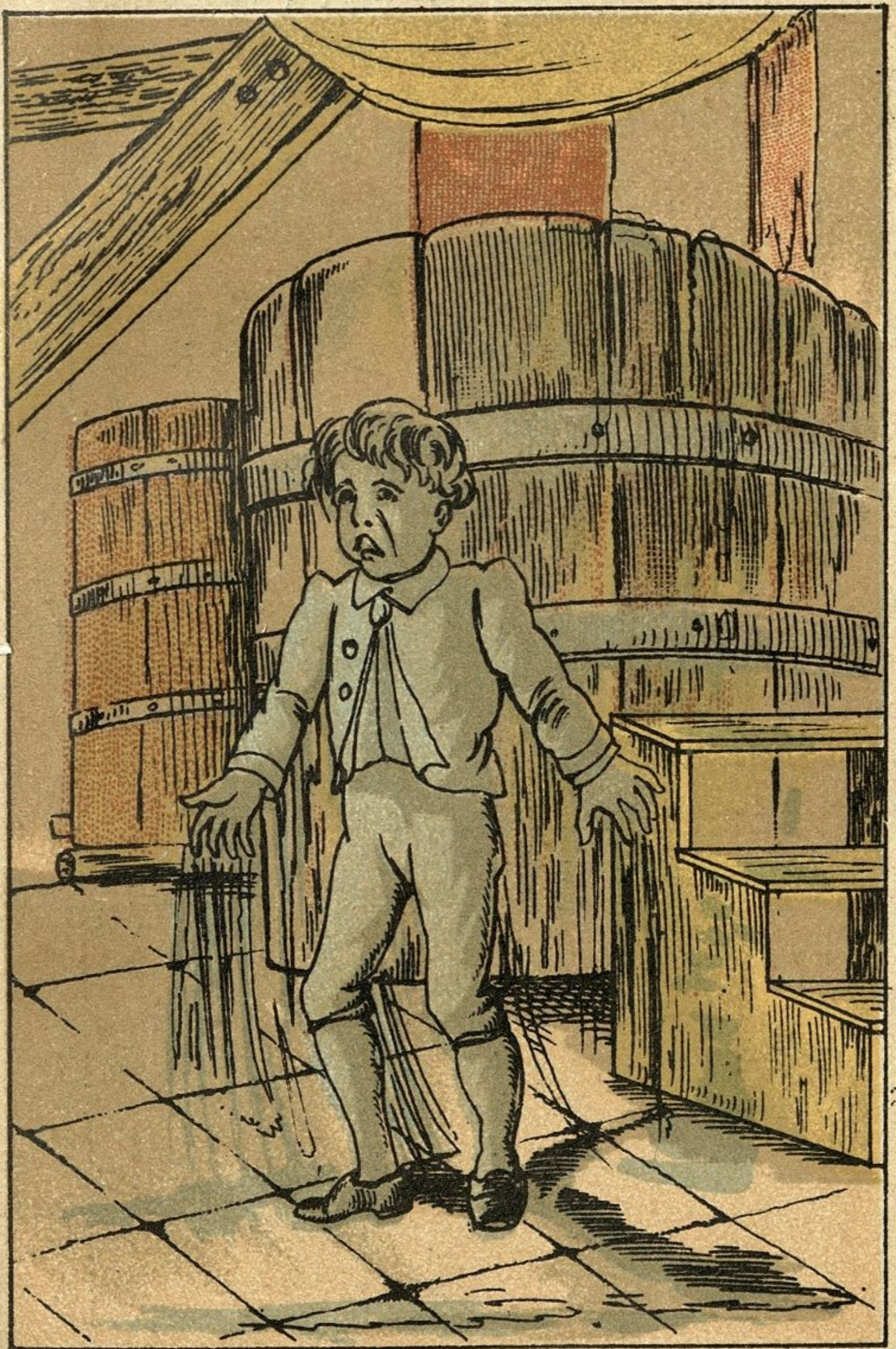
Po sreči stopi prav sedaj pomočnik v barvarnico. Vse se mu nekako zdí, kaj se je zgodilo. Zato hití h kotlu in izvleče radovednega dečka za lasé.

Kakšen je Videk!

Od nog do glave modro polarvan; niti izpregledati ne more!

Pomočnik pokliče tovariše.

Ded, ki se je ravno vrnil, prihití prvi v delavnico.

Ali kakó pomagati?

Druzega ne morejo storiti, nego postaviti dečka pod sesalko in močne curke spuščati nanj.

Ali dosti ne pomaga.

Obleka je pokvarjena, Videk pa moder po vsem životu.

Drgnejo ga z milom, krtačami -- Videk ostane moder.

Stariši sklenejo roke, ko ga vidiijo.

Mati ga znova skuša umiti, ali Videk ostane moder kakor nebó o lepih poletnih dneh.

Dolgih šest tednov hodi po mesteci modrobarvan po obrazu in rokah. Vsi ljudje se mu smejejo.

Zdaj šele se pokesá. Kakó rad bi se zardèl od sramí, ali ne more se zaradi modre barve. Stariši ga kregajo vsako jutro, tovariši dražijo neprestano.

Oče ga neče jemati s seboj v bližnje veliko mesto, ded pa ob nedeljah sam

hodi v cerkev. Videk poseda v kotu sobice, skriva se ljudem, če le more, in pogostoma bridko joka zaradi neposlušnosti svoje. Nekaj dobrega pa je vendar imela nezgoda — Videk odslej ni bil radoveden.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJI (17U) (17UNICA)

00000463093

Pri **J. Giontini-ji** v **Ljubljani** se tudi
dobivajo:

Car i tesar. Zgodovinska pripov . . .	20 kr.
Cerkvica na skali. Pravljica	12 kr.
Čas je zlato. Povest	36 kr.
Darinka, mala Črnogorka. Povest . . .	24 kr.
Doma in na tujem. Povest	20 kr.
Hubad, Pripovedke za mladino. I., II., III. à	24 kr.
Izanami mala Japonka	24 kr.
Izdajalca domovine. Povest	24 kr.
Knez Črni Jurij. Zgodov. povest. : . .	20 kr.
Narodne pripovedke. I, II. à	24 kr.
Pravljice in pripovedke za mladino	36 kr.
Mali vseznalec ali zbirka lahko iz- peljivih poskusov iz fizike etc. . .	30 kr.

